

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2018. gada 14. novembrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Direktīva 2009/72/EK – 3. panta 2., 6., un 15. punkts un 36. panta f) punkts – Elektroenerģijas iekšējais tirgus – Prejudiciālo jautājumu hipotētiskais raksturs – Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu nepieņemamība

Lieta C-238/17

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Vilniaus miesto apylinkės teismas* (Viļņas pilsētas apriņķa tiesa, Lietuva) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2017. gada 11. aprīlī un kas Tiesā reģistrēts 2017. gada 9. maijā, tiesvedībā

UAB “Renerga”

pret

AB “Energijos skirstymo operatorius”,

AB “Lietuvos energijos gamyba”,

piedaloties

UAB “BALTPOOL”,

Lietuvos Respublikos Vyriausybė,

Achema AB,

Achemos Grupė UAB.

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: ceturtais palātas priekšsēdētājs M. Vilars [*M. Vilaras*], kas pilda trešās palātas priekšsēdētāja pienākumus, tiesneši J. Malenovskis [*J. Malenovský*] (referents), L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*], M. Safjans [*M. Safjan*] un D. Švābi [*D. Šváby*],

ģenerālvokāts: M. Špunars [*M. Szwonka*],

sekretārs: M. Aleksejevs [*M. Alekseev*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2018. gada 3. maija tiesas sēdi,

* Tiesvedības valoda – lietuviešu.

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- UAB “Renega” vārdā – sākotnēji V. Radvila, K. Pabijanskas un G. Balčiūnas, advokatas, C. Malamataris, dikigoros, A. Wilhelm, Rechtsanwalt, E. Righini, avvocato, kā arī C. Cluzel, avocat, pēc tam – V. Radvila un K. Pabijanskas, advokatas, E. Righini, avvocato, kā arī C. Cluzel, avocat,
- AB “Energijos skirstymo operatorius” un AB “Lietuvos energijos gamyba” vārdā – A. Žindul, advokatas,
- UAB “BALTPOOL” vārdā – A. Smaliukas, kā arī E. Junčienė, pārstāvji,
- Achemos Grupē UAB vārdā – G. Balčiūnas, advokatas,
- Lietuvas valdības vārdā – D. Kriaučiūnas un R. Dzikovič, pārstāvji,
- Eiropas Komisijas vārdā – O. Beynet, Y. G. Marinova, A. Steiblytė un J. Jokubauskaitė, pārstāves,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2018. gada 12. jūlija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/72/EK (2009. gada 13. jūlijs) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz dabasgāzes iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/54/EK atcelšanu (OV 2009, L 211, 55. lpp.) 3. panta 2., 6. un 15. punktu un 36. panta f) punktu.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar tiesvedību starp UAB “Renega”, no vienas puses, un AB “Energijos skirstymo operatorius” un AB “Lietuvos energijos gamyba”, no otras puses, saistībā ar nokavējuma procentu maksājumu novēlotas kompensācijas par sabiedrisko pakalpojumu, kas samaksāta Renega, dēļ.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

- 3 Direktīvas 2009/72 46. un 50. apsvērumā noteikts:
 - “(46) Sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistību ievērošana ir šīs direktīvas pamatprasība, un šajā direktīvā ir svarīgi precizēt kopīgos minimālos standartus, kurus ievēro visas dalībvalstis un kuros ņemti vērā patērētāju aizsardzības mērķi, piegāžu drošība, vides aizsardzība un līdzvērtīga konkurence visās dalībvalstīs. Svarīgi, lai sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības varētu interpretēt katrā valstī, ņemot vērā apstākļus valstī un ievērojot Kopienas tiesību aktus.
- [..]
- (50) Ir turpmāk jāpildinveido sabiedriskā pakalpojuma saistības, tostarp saistībā ar universālo pakalpojumu, un no tām izrietošās kopējās obligātās prasības, lai visiem patērētājiem, jo īpaši neaizsargātiem patērētājiem, nodrošinātu ieguvumus no konkurences un taisnīgām cenām. Sabiedriskā pakalpojuma prasības būtu jāinterpretē valstu līmenī, ņemot vērā situāciju attiecīgajā valstī; dalībvalstīm tomēr būtu jāievēro Kopienas tiesību akti. [..]”

4 Šīs direktīvas 3. panta 2., 6. un 15. punktā ir noteikts šādi:

“2. Pilnībā ievērojot attiecīgos [EK] Līguma noteikumus, jo īpaši tā 86. pantu, dalībvalstis uzņēmumiem, kas darbojas elektroenerģijas nozarē, var vispārējās ekonomikas interesēs piemērot sabiedrisko pakalpojumu saistības attiecībā uz drošumu, tostarp piegādes drošumu, piegādes regularitāti, kvalitāti un cenu, kā arī uz vides aizsardzību, tostarp energoefektivitāti, enerģiju no atjaunīgiem avotiem un klimata aizsardzību. Šādas saistības ir skaidri definētas, pārskatāmas, nediskriminējošas, pārbaudāmas, un tās garantē, ka Kopienas elektroenerģijas uzņēmumiem ir vienlīdzīga piekļuve valstu patērētājiem. Attiecībā uz piegādes drošumu, energoefektivitāti/pieprasījuma pārvaldību un vides aizsardzības un ar enerģiju no atjaunīgiem avotiem saistīto mērķu sasniegšanu, kā minēts šajā punktā, dalībvalstis var ieviest ilgtermiņa plānošanu, ņemot vērā iespēju, ka sistēmai varētu vēlēties piekļūt trešās personas.

[..]

6. Ja nosaka finansiālu kompensāciju, citus kompensācijas veidus un ekskluzīvas tiesības, ko dalībvalsts piešķir 2. un 3. punktā minēto saistību izpildei, to dara nediskriminējoši un pārskatāmi.

[..]

15. Īstenojot šo direktīvu, dalībvalstis informē Komisiju par visiem pasākumiem, ko tās pieņēmušas, lai izpildītu universālā pakalpojuma un sabiedriskā pakalpojuma saistības, tostarp patērētāju aizsardzības un vides aizsardzības nodrošināšanu, kā arī par to iespējamo ietekmi uz vietējo un starptautisko konkurenci, neatkarīgi no tā, vai šo pasākumu veikšanai jāatkāpjas no šīs direktīvas. Pēc tam reizi divos gados tās informē Komisiju par visām izmaiņām šādos pasākumos neatkarīgi no tā, vai šie pasākumi prasa atkāpi no šīs direktīvas noteikumiem.”

5 Minētās direktīvas 36. panta f) punktā ir paredzēts:

“Pildot šajā direktīvā noteiktos regulatīvos uzdevumus, regulatīvā iestāde veic visus piemērotos pasākumus, lai 37. pantā noteikto pienākumu un pilnvaru robežās ciešā sadarbībā ar citām atbildīgām valsts iestādēm, tostarp konkurences iestādēm, un, neskarot to kompetenci, sekmētu šādu mērķu sasniegšanu:

[..]

f) nodrošināt īstermiņā un ilgtermiņā atbilstošu stimulu tīkla operatoriem un tīkla lietotājiem palielināt tīkla efektivitāti un sekmēt tirgus integrāciju.”

Lietuvas tiesības

6 Direktīva 2009/72 ir transponēta Lietuvas tiesībās ar *Enerģētikas likums* (Enerģētikas likums), *Elektros enerģētikas likums* (Elektroenerģētikas likums) un *Atsinaujamā enerģijas likums* (Atjaunojamo energoresursu enerģijas likums).

7 Pamatojoties uz Elektroenerģētikas likuma noteikumiem, Lietuvas valdība 2012. gada 18. jūlijā pieņēma *Vyriausybės nutarimas n° 916 Dėl Viešuosius interesus atitinkančių paslaugų elektros enerģētikos sektoriuje teikimo tvarkos aprašo patvirtinimo* (Valdības noteikumi Nr. 916 par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas procedūras apstiprināšanu elektroenerģētikas nozarē). Saskaņā ar šo noteikumu 3. punktu “kompensāciju par sabiedriskajiem pakalpojumiem” reglamentē 2012. gada 19. septembrī pieņemtie *Vyriausybės nutarimas n° 1157 Dėl Viešuosius interesus atitinkančių paslaugų*

elektros enerģētikos sektoriuje lēšų administravimo tvarkos aprašo patvirtinimo (Valdības noteikumi Nr. 1157 par sabiedrisko pakalpojumu nodevas administrēšanas kārtības apstiprināšanu elektroenerģētikas nozarē).

- 8 Valdības noteikumu Nr. 916 18.1. punktā ir paredzēts, ka kompensāciju, ko maksā operatoriem par noteikumos minētajiem sabiedriskajiem pakalpojumiem, var uz laiku pārtraukt maksāt saskaņā ar Valdības noteikumos Nr. 1157 paredzētajiem nosacījumiem, ja sabiedrisko pakalpojumu sniedzējs vai ar to saistītas personas nemaksā visu vai daļu no sabiedrisko pakalpojumu kompensācijas, kas maksājama par faktiski patērēto elektrību atbilstoši šo noteikumu 16. punktam.
- 9 Valdības noteikumos Nr. 1157 ir definētas “saistītās personas” (3. punkta piektā daļa). Šo noteikumu 26.1. punktā ir paredzēts, ka sadales sistēmas operatoram, pircēja uzņēmumam un administratoram ir uz laiku jāpārtrauc nodevu samaksa sabiedrisko pakalpojumu sniedzējiem, ja šie pakalpojumu sniedzēji vai saistītās personas nemaksā sabiedrisko pakalpojumu nodevu par faktiski patērēto elektrību. Šajā pašā punktā ir precizēts, kad sabiedrisko pakalpojumu kompensācijas izmaksu var atsākt. Šo pašu noteikumu 26.2. punktā ir paredzēts, ka tad, ja sabiedrisko pakalpojumu sniedzējs izstājas no saistīto personu grupas, kurā vismaz viena persona daļēji vai pilnībā nav samaksājusi sabiedrisko pakalpojumu nodevu par patērēto elektrību, neizmaksātās sabiedrisko pakalpojumu nodevas par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu jāizmaksā tikai tad, kad agrāk saistītās personas ir samaksājušas visas maksājamās sabiedrisko pakalpojumu nodevas par patērēto elektrību līdz brīdim, kad minētā persona izstājusies no saistīto personu grupas.

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 10 *Renega* nodarbina piecas spēkstacijas, kas ražo elektrību no atjaunojamiem energoresursiem. Saražoto elektrību tas nodod elektrotīklos. Kopā ar *Achema AB* un citiem uzņēmumiem *Renega* ietilpst *UAB Achemos Grupė* sastāvā.
- 11 Saskaņā ar 2013. gada 7. janvārī un 19. jūnijā noslēgtajiem līgumiem starp *Renega* un atbildētājām pamatlietā *Renega* apņemas pārdot visu tā saražoto un elektrotīkliem piegādāto elektrību šīm atbildētājām, kuras savukārt apņemas to nopirkt un samaksāt par to. Atbilstoši šiem līgumiem cenu, kas atbildētājām pamatlietā ir jāmaksā *Renega* par šo elektrību, veido elektrības tirgus cena un sabiedrisko pakalpojumu kompensācija, kas atbilst starpībai starp, pirmkārt, noteikto likmi, kuru piemēro saskaņā ar noteikumos paredzētajiem nosacījumiem saražotajai *Renega* elektrībai, un, otrkārt, tirgus cenu.
- 12 2016. gada 25. februārī sabiedrisko pakalpojumu kompensācijas administrators *UAB “BALTPOOL”* informēja atbildētājas pamatlietā, ka atbilstoši Valdības noteikumiem Nr. 916 un Nr. 1157 sabiedrisko pakalpojumu kompensācijas izmaksa *Renega* ir uz laiku jāpārtrauc pilnībā, līdz *Achema* vai citas ar to saistītas personas ir pilnībā samaksājušas sabiedrisko pakalpojumu kompensācijas maksājumu par faktiski patērēto elektrību. *BALTPOOL* skatījumā, pirmkārt, *Achema* nav pilnībā izpildījis pienākumu samaksāt sabiedrisko pakalpojumu kompensācijas maksājumu par faktiski patērēto elektrību un, otrkārt, tā kā *Achema* kapitāla un *Renega* kontrolpaketes turētājs ir *Achemos Grupė*, *Achema* un *Renega* ir uzskatāmi par saistītām personām.
- 13 *Enerģijos skirstymo operatorius* 2016. gada 26. februārī informēja *Renega*, ka sabiedrisko pakalpojumu kompensācijas maksājums, kas tam pienākas, ir uz laiku pārtraukts. *Lietuvos enerģijos gamyba* 2016. gada 8. martā nosūtīja *Renega* līdzīgu paziņojumu, kurā norādīja, ka sabiedrisko pakalpojumu kompensācijas maksājums, kas tam pienākas, ir pārtraukts uz nenoteiktu laiku un par pārdoto elektrību tam maksās tikai atbilstoši tirgus cenai.

- 14 Ar 2016. gada 10. marta vēstuli, kas adresēta *Renerga*, *BALTPOOL* precizēja, ka 2016. gada 31. janvārī *Achema* ir nosūtīts rēķins par kopēju summu 629 794,15 EUR ar PVN, kas jāsamaksā līdz 2016. gada 24. februārim. No iesniedzējtiesas lēmuma izriet – tā kā 2016. gada 25. februārī *Achema* šo rēķinu joprojām nebija samaksājis, sabiedrisko pakalpojumu kompensācijas maksājums *Achema* un visām personām, kuras uzskata par saistītām ar šo uzņēmumu, bija jāaptur.
- 15 Tā kā atbildētājas pamatlietā nepildīja pienākumu maksāt *Renerga* pilno cenu par iepirkto elektrību, jo īpaši sabiedrisko pakalpojumu kompensācijas daļu, kas bija paredzēta līgumos kā daļa no elektrības cenas, tās uzkrāja parādsaistības 1 248 199,81 EUR apmērā pret *Renerga*.
- 16 Šis parāds tika atmaksāts 2016. gada 21. aprīlī – datumā, kad *BALTPOOL* pieņēma atbildētājam pamatlietā adresētus lēmumus par uz laiku pārtraukto sabiedrisko pakalpojumu kompensāciju izmaksu.
- 17 2016. gada 12. decembrī *Renerga* cēla prasību *Vilniaus miesto apylinkės teismas* (Viļņas pilsētas apriņķa tiesa, Lietuva), kurā tas lūdza tiesu piespriest *Lietuvos energijos gamyba* un *Energijos skirstymo operatorius* samaksāt zaudējumu atlīdzību attiecīgi 9172,84 EUR un 572,82 EUR apmērā, proti, samaksāt nokavējuma procentus par to, ka laikus nav samaksāti sabiedrisko pakalpojumu kompensācijas maksājumi atbilstoši 2013. gada 7. janvārī un 19. jūnijā noslēgtajiem elektrības pārdošanas un pirkšanas līgumiem. Turklāt *Renerga* prasa piespriest abām atbildētājām pamatlietā maksāt soda procentus ar gada likmi 8,05 %.
- 18 Uzskatīdama, ka strīdā ir vajadzīgs Direktīvas 2009/72 skaidrojums, *Vilniaus miesto apylinkės teismas* (Viļņas pilsētas apriņķa tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

“1) Vai mērķis “nodrošināt īstermiņā un ilgtermiņā atbilstošu stimulu tīkla operatoriem un tīkla lietotājiem palielināt tīkla efektivitāti un sekmēt tirgus integrāciju”, kas Direktīvas 2009/72 36. panta f) punktā noteikts regulatīvajai iestādei, kura pilda minētajā direktīvā noteiktos regulatīvos uzdevumus, ir jāsaprot un jāinterpretē tādējādi, ka ar to ir aizliegts nenodrošināt minēto stimulu (neizmaksāt kompensāciju par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu) vai to ierobežot?

2) Ņemot vērā to, ka saskaņā ar Direktīvas 2009/72 3. panta 2. punktu sabiedriskā pakalpojuma saistībām ir jābūt skaidri definētām, pārskatāmām, nediskriminējošām un pārbaudāmām, un to, ka saskaņā ar tās pašas direktīvas 3. panta 6. punktu finansiālā kompensācija sabiedriskā pakalpojuma sniedzējiem ir jānosaka nediskriminējoši un pārskatāmi, ir jānoskaidro šādi jautājumi:

Vai Direktīvas 2009/72 3. panta 2. punkta un 3. panta 6. punkta normas ir jāinterpretē tādējādi, ka ir aizliegts ierobežot sabiedriskā pakalpojuma sniedzēju stimulēšanu, ja šie pakalpojumu sniedzēji pienācīgi izpilda savas saistības saistībā ar sabiedriskā pakalpojuma sniegšanu?

Vai valsts tiesību aktos noteiktais pienākums uz laiku pārtraukt sabiedriskā pakalpojuma sniedzējiem piešķirtās finansiālās kompensācijas izmaksu neatkarīgi no darbībām, ko sabiedriskā pakalpojuma sniedzējs ir veicis saistībā ar sabiedriskā pakalpojuma sniegšanu, un no tā, vai attiecīgais sabiedriskā pakalpojuma sniedzējs ir izpildījis savas saistības, tā vietā nosakot, ka sabiedriskā pakalpojuma kompensācijas izmaksas ierobežošana (pārtraukšana) ir saistīta ar to un atkarīga no tā, vai juridiska persona, kas ir saistīta ar sabiedriskā pakalpojuma sniedzēju (proti, juridiska persona, kuras kontrolpakete pieder tam pašam uzņēmumam, kam pieder sabiedriskā pakalpojuma sniedzēja kontrolpakete), ir veikusi nepieciešamās darbības un izpildījusi savas saistības, veicot šim uzņēmumam aprēķinātos nodevu maksājumus par sabiedriskā pakalpojuma patēriņu, ir uzskatāms par diskriminējošu, neskaidru un godīgu konkurenci ierobežojošu Direktīvas 2009/72 3. panta 2. punkta un 3. panta 6. punkta izpratnē?

Vai valsts tiesību aktos noteiktais pienākums uz laiku pārtraukt sabiedriskā pakalpojuma sniedzējiem piešķirtās finansiālās kompensācijas izmaksāšanu, vienlaikus nosakot, ka sabiedriskā pakalpojuma sniedzējiem joprojām ir jāizpilda visas sabiedriskā pakalpojuma saistības un ar tām saistītās līgumiskās saistības pret uzņēmumiem, kuri no tiem iegādājas elektroenerģiju, ir uzskatāms par diskriminējošu, neskaidru un godīgu konkurenci ierobežojošu Direktīvas 2009/72 3. panta 2. punkta un 3. panta 6. punkta izpratnē?

- 3) Ņemot vērā Direktīvas 2009/72 3. panta 15. punktu, saskaņā ar kuru dalībvalstīm reizi divos gados ir jāinformē Eiropas Komisija par izmaiņām visos pasākumos, ko tās ir pieņēmušas, lai izpildītu universālā pakalpojuma un sabiedriskā pakalpojuma saistības, vai dalībvalstij, kas ir ieviesusi valsts tiesību aktus, kuros ir norādīti sabiedriskā pakalpojuma sniedzējiem izmaksājamās kompensācijas ierobežošanas iemesli un noteikumi un paredzēts atbilstošs mehānisms, ir jāinformē Komisija par šādiem jauniem tiesību aktiem?
- 4) Vai tas, ka dalībvalsts savos tiesību aktos ir paredzējusi sabiedriskā pakalpojuma sniedzējiem izmaksājamās kompensācijas ierobežošanas iemeslus, noteikumus un atbilstošu mehānismu, ir pretrunā Direktīvas 2009/72 īstenošanas mērķiem un Savienības tiesību vispārējiem principiem (proti, tiesiskās noteiktības, tiesiskās palāvības, samērīguma, pārredzamības un nediskriminēšanas principiem)?”

Par lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pieņemamību

- 19 Komisija apstrīd lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pieņemamību, jo lūgtā Savienības tiesību interpretācija nav noderīga pamatlietas risinājumam. Faktiski *Renega* neesot saistīts ar sabiedriskā pakalpojuma pienākumu Direktīvas 2009/72 3. panta 2. punkta izpratnē, jo nedz Valdības noteikumos Nr. 916 un Nr. 1157, nedz ar atbildētājam pamatlietā noslēgtajos līgumos elektrības ražotājiem, kas izmanto atjaunojamus energoresursus – kā *Renega* –, neesot noteikti sabiedriskā pakalpojuma pienākumi.
- 20 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru LESD 267. pantā iedibinātās sadarbības starp Tiesu un valsts tiesām ietvaros tikai valsts tiesai, kas iztiesā lietu un kas ir atbildīga par pieņemamo tiesas nolēmumu, ņemot vērā lietas īpatnības, ir jānovērtē gan tas, cik lielā mērā prejudiciālais nolēmums ir nepieciešams sprieduma taisīšanai, gan arī Tiesai uzdoto jautājumu atbilstība. Tādēļ, ja uzdotie jautājumi attiecas uz Savienības tiesību normas interpretāciju vai spēkā esamību, Tiesai principā ir jālemj (spriedums, 2015. gada 12. novembris, *Hewlett-Packard Belgium*, C-572/13, EU:C:2015:750, 24. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 21 Tai pat laikā no pastāvīgās judikatūras izriet, ka valsts tiesas iesniegta lūguma noraidīšana var būt pamatota, ja Savienības tiesības ne tieši, ne netieši nav piemērojamas lietas apstākļiem (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2011. gada 7. jūlijs, *Agafitei u.c.*, C-310/10, EU:C:2011:467, 28. punkts).
- 22 Šajā gadījumā, uzdodot visus savus prejudiciālos jautājumus, iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai ar Direktīvas 2009/72 un, precīzāk, tās 3. panta 2., 6. un 15. punktu un 36. panta f) punktu, kā arī Savienības tiesību principiem netiek pieļauts piemērot tādas valsts tiesību normas, kurās ir paredzēts elektrības ražotājam par labu uz laiku apturēt sabiedriskā pakalpojuma kompensāciju maksājumu, kura mērķis ir veicināt elektrības ražošanu no atjaunojamiem energoresursiem, līdz brīdim, kamēr ar šiem ražotājiem saistītās personas nebūs samaksājušas sabiedriskā pakalpojuma kompensācijas, kas maksājamas par faktiski patērēto elektrību.

- 23 Šai sakarā Direktīvas 2009/72 3. panta 2. punktā ir paredzēts, ka, pilnībā ievērojot attiecīgos EK Līguma noteikumus, jo īpaši tā 86. pantu, dalībvalstis uzņēmumiem, kas darbojas elektroenerģijas nozarē, var vispārējās ekonomikas interesēs piemērot sabiedrisko pakalpojumu saistības attiecībā uz drošumu, tostarp piegādes drošumu, piegādes regularitāti, kvalitāti un cenu, kā arī uz vides aizsardzību, tostarp energoefektivitāti, enerģiju no atjaunīgiem avotiem un klimata aizsardzību.
- 24 No iesniedzējtiesas lēmuma skaidri neizriet, vai pamatlietas apstākļos atbilstoši šai direktīvai *Renega* bija pakļauts sabiedriskā pakalpojuma pienākumam, ko noteikusi attiecīgā dalībvalsts.
- 25 Šai sakarā Tiesa atbilstoši Tiesas Reglamenta 101. pantam iesniedzējtiesai nosūtīja lūgumu sniegt paskaidrojumus, un iesniedzējtiesa sniedza atbildi 2018. gada 26. martā.
- 26 Savā atbildē iesniedzējtiesa precizē, ka Lietuvas tiesiskais regulējums neparedzot attiecībā uz *Renega* imperatīvu pienākumu ražot un piegādāt elektrību no atjaunojamiem energoresursiem. Tās pašas tiesas ieskatā, *Renega* neesot iekļauts sabiedriskā pakalpojuma sniedzēju sarakstā, ko pieņēmusi Lietuvas valdība, bet brīvprātīgi uzņēmis elektrību ražot un pārdot atbildētājām pamatlietā. Iesniedzējtiesa arī apgalvoja, ka juridiskās attiecības, kas *Renega* saista ar atbildētājām pamatlietā, esot bijušas definētas līgumos, kuri noslēgti 2013. gada 7. janvārī un 19. jūnijā un uz kuriem attiecas civiltiesības, un šos līgumus varēja izbeigt, tādēļ nevarot apstiprināt *Renega* pienākumu sniegt sabiedriskos pakalpojumus.
- 27 Līdz ar to iesniedzējtiesas sniegtā atbilde ir jāsaprot tādējādi, ka attiecīgā dalībvalsts nav *Renega* noteikusi sabiedriskā pakalpojuma pienākumu Direktīvas 2009/72 3. panta 2. punkta izpratnē.
- 28 No tā izriet, ka Savienības tiesību normas, kuras ir lūgts interpretēt, pamatlietas apstākļos nav piemērojamas nedz tieši, nedz netieši, un tādējādi visiem šai lietā uzdotajiem jautājumiem ir hipotētisks raksturs.
- 29 No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu nav pieņemams.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 30 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospriež:

Vilniaus miesto apylinkės teismas (Viļņas pilsētas apriņķa tiesa, Lietuva) ar 2017. gada 11. aprīļa lēmumu iesniegtais lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir nepieņemams.

[Paraksti]